

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 254/2016
23.03.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Биљане Синановић, Милунке Цветковић, Горана Чавлине и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.П., због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног П.П., поднетом против правноснажне пресуде Окружног суда у Новом Саду К. бр. 199/07 од 24.04.2009. године, у седници већа одржаној дана 23.03.2016. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног П.П., поднет против правноснажне пресуде Окружног суда у Новом Саду К. бр. 199/07 од 24.04.2009. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Окружног суда у Новом Саду К. бр. 199/07 од 24.04.2009. године окривљени П.П., Б.Д., В.У. и Б.Н., оглашени су кривим због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ, а окривљена Т.К. због кривичног дела разбојништво у подстрекавању из члана 206. став 3. у вези става 1. у вези члана 34. КЗ, па су окривљени П.П., Б.Н., У.В. и Т.К. за предметна кривична дела осуђени на казне затвора у трајању од по три године, док је окривљени Б.Д. осуђен на јединствену казну затвора у трајању од три године и три месеца. Истом пресудом окривљеном Б.Д. изречена је мера безбедности одузимања предмета ближе наведених у изреци првостепене пресуде док је законски заступник сада пок. оштећене ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парницу. Окривљени су обавезани да солидарно плате трошкове кривичног поступка који се односе на путне трошкове сведока у укупном износу од 4.700,00 динара, трошкове спровода и то окривљени П.П. у износу од 10.434,00 динара, окривљени Б.Д. у износу од 800,00 динара, а окривљена Т.К. у износу од 6.600,00 динара, као и судски паушал у износима од по 3.000,00 динара, све у року од 30 дана од дан правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 536/10 од 02.03.2011. године, одбијене су као неосноване жалбе Окружног јавног тужиоца у Новом Саду и бранилаца окривљених П.П., В.У., Б.Н. и Т.К., а првостепена пресуда у односу на ове окривљене потврђена, док је у односу на окривљеног Б.Д. према коме је, на основу одредбе члана 217. ЗКП обустављен кривични поступак вођен по оптужници Окружног јавног тужиоца у Новом Саду Кт бр. 138/03 од 28.03.2007. године, због кривичног дела разбојништво из члана 206. став 3. у вези става 1. КЗ, услед смрти окривљеног.

Против правноснажне пресуде Окружног суда у Новом Саду К. бр. 199/07 од 24.04.2009. године, захтев за заштиту законитости поднео је окривљени П.П., због повреде закона из члана 439. тачка 2), члана 485. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 5. став 1. и 2. КЗ, с`предлогом да Врховни касациони суд захтев усвоји и донесе одлуку у смислу навода у захтеву.

Врховни касациони суд је у седници већа размотрио списе предмета, са захтевом за заштиту законитости окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законикау.

Чланом 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, а у ставу 3. истог члана предвиђено је да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду да је у конкретном случају захтев за заштиту законитости потписао сам окривљени и да из садржине захтева произилази да је захтев поднео окривљени у своје име, за шта по закону нема овлашћење, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев окривљеног П.П. недозвољен.

С`тога је Врховни касациони суд, са изнетих разлога, а на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенка Важић, с.р.**